

Bilag 2.

Til *Justitsministeriet*.

Ved Sagens Tilbagesendelse skal man udtale:

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den Betydning, som kan tillægges en i en fremmed Stat afsagt Dom i en borgerlig Sag, indtager de forskellige Retssystemer meget uensartede Standpunkter.

Der findes Lande, hvor Lovgivningen i Princippet fastslaar, at en udenlandsk Dom har Gyldighed og alene opstiller visse Undtagelser fra Hovedprincippet. Hvorvidt der foreligger en saadan Undtagelse, afgøres af de indenlandske Domstole.

Sædvanligere er det imidlertid, at udenlandske Dømmes Gyldighed gøres afhængig af Gensidighed, som ifølge visse Lovgivninger skal være traktatmæssig fastsat, men ifølge andre blot behøver at foreligge rent faktisk. I begge Tilfælde gøres der visse — undertiden vidtgaende — Undtagelser fra Hovedreglen.

I adskillige Lande er Forholdet forsaavidt uklart, idet man ganske vist tillægger udenlandske Domme en vis Virkning, men tillægger Domstole eller andre indenlandske Myndigheder en temmelig ubestemt Beføjelse til af saavel processuelle som materielle Grunde i hvert enkelt Tilfælde at afgøre, hvorvidt en udenlandsk Dom skal anerkendes.

Endelig findes der Lande, der helt nægter at anerkende udenlandske Domme.

De Forsøg, som hidtil er gjort paa ved en Konvention mellem Kulturstaterne at opnaa Anerkendelse af Domme i borgerlige Sager mellem Staterne indbyrdes, er hidtil ikke lykkedes.

Den af Retsplejeudvalget foreslaaede Affattelse af Forslaget til Retsplejeloven § 223 a, 2. Stk., vil have den Virkning, at der bliver Mulighed for at opretholde den i dansk Ret hidtil gældende Praksis, hvorefter udenlandske judicielle Myndigheds Afgørelser i Almindelighed har bindende Virkning ved danske Domstole. Dette Resultat vil imidlertid ogsaa ved den af Kommissionen foreslaaede Formulering kunne naas i Forhold til de Stater, hvor gensidig Anerkendelse af Domme er gennemført i Praksis; der tænkes herved navnlig paa Forholdet til Tyskland.

Retsplejeudvalgets Forslag vil medføre den væsentlige Ulempe, at der vil opstaa stor Usikkerhed og Uklarhed over, i hvilket Omfang udenlandske judicielle Afgørelser anerkendes her i Landet, en Usikkerhed, som vil kunne true Retsenheden i Landet, idet Domstolene vil savne enhver Vejledning ved Afgørelsen af, i hvilket Omfang udenlandske Domme skal anerkendes. Denne Ulempe eller Mangel vil afhjælpes af Kommissionens Forslag, som tillige vil stille Danmark paa det samme Standpunkt overfor udenlandske Domme, som Flertallet af fremmede Stater indtager.

Endvidere vil — som ogsaa paapeget af Retsplejeudvalget — Følgen af, at Udvalgets Forslag antages, blive, at Stater, med hvilke der ikke foreligger nogen Overenskomst, kan faa deres judicielle Afgørelser anerkendt i videre Omfang end Konventionsstaterne, idet Forslaget paa Baggrund af den foreliggende Praksis hos Domstolene let vil lede til den Opfattelse, at udenlandske Domme ligesom hidtil normalt anerkendes her i Landet.

Endelig maa det anses for uheldigt, at der opstilles en Regel som den foreslaaede, idet Danmark ved eventuelle Forhandlinger med fremmede Stater om Overenskomster om Dømmes Anerkendelse vil indtage en svag Stilling, naar det *i sin Lovgivning* i Princippet har anerkendt udenlandske Domme, selv om der ikke foreligger Gensidighed.